

142

F

نام
نام خانوادگی
محل امضاء

142F

صبح جمعه
۹۷/۱۲/۱۸
دفترچه شماره ۱

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)

**آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متمرکز) داخل
در سال ۱۳۹۲**

**رشته‌ی
الهیات - تصوف و عرفان اسلامی (کد ۲۱۴۲)**

تعداد سؤال: ۶۰
مدت پاسخگویی: ۹۰ دقیقه

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی، تصوف و عرفان اسلامی)	۶۰	۱	۶۰

اسفندماه سال ۱۳۹۱

این آزمون نمره منفی دارد.
استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

حق چاپ و تکثیر سؤالات پس از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می‌باشد و یا متظفین برابر مقررات رفتار می‌شود.

■ ■ عَيْنِ الْأَصْحَاحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ التَّعْرِيبِ أَوْ الْمَفْهُومِ (۱ - ۱۰)

۱ - عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- ۱) ﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴾: آنگاه که ثمود و عاد «قارعه» را فراموش کردند،
 - ۲) ﴿ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴾: ثمود را بخاطر طغیان آنها هلاک گردانیدیم،
 - ۳) ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلَكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴾: اما عاد بوسیله بادی تند و سرکش هلاک گشتند،
 - ۴) ﴿ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ ... ﴾: چون هفت شبانه‌روز آن را بر آنان مسلط کرده بودند ...
- ۲ - « و إِذْ نَحْنُ بِقَوْمٍ نَرَى الصَّلَاةَ الْخَمْسَ نَافِلَةً وَتَسْتَحِلُّ نَمَ الْحَجَّاجِ فِي الْحَلِّ وَالْحَرَمِ! »:
- ۱) ناگهان به قومی برخوردیم که نمازهای پنجگانه را از مستحبات می‌شمردند و ریختن خون حجّاج را در حلّ و حرم مباح می‌دانستند!
 - ۲) در آن هنگام به گروهی رسیدیم که نمازهای پنجگانه را از نوافل می‌شمردند و خون حاجیان را در مسجدالحرام و خارج آن می‌ریختند!
 - ۳) در این وقت به آن قومی برخوردیم که بجای پنج نماز نمازهای نافله را بجای می‌آوردند و از ریختن خون حجّاج در مسجدالحرام ابا نداشتند!
 - ۴) بطور ناگهانی به گروهی رسیدیم که نمازهای مستحب را بر پنج نماز ترجیح می‌دادند و ریختن خون حاجیان را در حلّ و حرم جایز می‌پنداشتند!
- ۳ - « وَ لَا تَجْعَلِ الشُّورَى عَلَيْكَ غَضَاضَةً فَإِنَّ الْخَوَافِي قُوَّةٌ لِقَوَادِمِ! »: مشورت
- ۱) با دیگران خواری نمی‌آورد ولی قدرت زیاد، انسان را بی‌مقدار می‌کند!
 - ۲) را مایه شادابی خود قرار مده، زیرا گاهی ترس موجب قدرت انسان می‌شود!
 - ۳) را مایه ذلت و خواری خود قرار مده، زیرا پره‌های ریز در بالها کمکی برای پره‌های درشت است!
 - ۴) خود را در راه افراد فرومایه قرار مده، که گاهی منشأ آن قدرت انسان است همچون پره‌های مقدم و درشت کبوتر!
- ۴ - « لَمْ يَنْفَقِ الذَّهَبَ الْمَرِيءُ بِكَثْرَتِهِ عَلَى الْحَصِيِّ، وَ بِهِ فُقِرَ إِلَى الذَّهَبِ! »:
- ۱) إِنَّهُ لَا يَرِيدُ إِتْفَاقَ الْأَمْوَالِ الْكَثِيرَةِ الزَّائِدَةَ عَلَى الْحَصِيِّ فِي حَالَةِ الْإِحْتِيَاجِ إِلَيْهَا!
 - ۲) إِنَّهُ كَانَ مُحْتَاجًا إِلَى الذَّهَبِ، لِذَلِكَ لَمْ يَتَصَدَّقْ بِذَلِكَ الذَّهَبِ مَعَ كَثْرَتِهِ عَلَى الْحَصِيِّ!
 - ۳) لَمْ يَنْفَقِ تِلْكَ الْأَمْوَالِ الْكَثِيرَةَ وَ هِيَ زَائِدَةٌ عَلَى عَدَدِ الرَّمَالِ، لِأَنَّهُ كَانَ فِي حَاجَةٍ شَدِيدَةٍ إِلَيْهَا!
 - ۴) لَوْ كَانَ مُحْتَاجًا إِلَى الْمَالِ وَ الذَّهَبِ لَمْ يَنْفَقِ تِلْكَ الْأَمْوَالِ الطَّائِلَةَ الَّتِي تَزِيدُ لِكَثْرَتِهَا عَلَى عَدَدِ الرَّمَالِ!
- ۵ - « بَدَأَ الْعَدُوَّ الْعَكْسِيَّ بِاتِّحْسَارِ الْإِحْتِلَالِ، وَ بَاتَ الزُّوَالِ لِأَعْظَمِ مَوَازِمَةِ عَالَمِيَّةٍ عَلَى قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى! »:
- ۱) با شکست اشغال، شمارش از صفر آغاز شد، و نابودی بزرگترین توطئه بین‌المللی در شرف انجام گرفتن است!
 - ۲) شمارش معکوس برای نابود شدن اشغالگران آغاز شده، و بزرگترین توطئه جهانی در یک قدمی نابودی قرار گرفته است!
 - ۳) با ضعف اشغالگری شمارش معکوس آغاز شده، و نابودی بزرگترین توطئه جهانی به اندازه فاصله دو سر یک کمان و یا نزدیکتر شده است!
 - ۴) با عقب‌نشینی اشغالگران، شمارش صفر شروع شد و شکست توطئه بزرگ جهانی به هروازه‌های آن و یا اندکی نزدیکتر از آن رسیده است!

- ۶ - « أَرْقُبُ الْبَيْتَ مِنْ رَاقِبِهِ! ». عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِمَفْهُومِ الْمَثَلِ:
- (۱) يُوْتِي الْحَذَرَ مِنْ مَأْمَنِهِ!
 (۲) صَاحِبِ الدَّارِ أَدْرِي بِمَا فِي الدَّارِ!
 (۳) بَعَثَ جَارِيٍّ وَ لَمْ أُبْعِ دَارِي!
 (۴) الْجَارُ ثَمَّ الدَّارِ وَ الرِّفِيقُ ثَمَّ الطَّرِيقِ!
- ۷ - « قَلْبِي رَأَيْتَ الْغَيْثَ يُسَامُ دَالِبًا وَ يُسَالُ بِالْأَيْدِي إِذَا هُوَ أَمْسَكَ! ». عَيْنُ الْمُنَاسِبِ لِمَفْهُومِ الْبَيْتِ:
- (۱) رَبِّ رَمِيَةٍ مِنْ غَيْرِ رَامٍ!
 (۲) زَرَّ غَبًّا تَرَدَّدَ حَبًّا!
 (۳) رَبِّ عَجَلَةٍ تَهَبُ رَيْثًا!
 (۴) مِنْ تَأَنَّى أَدْرَكَ مَا تَمَنَّى!
- ۸ - « هَرَجَهِ عَقَبْتُ بِرُؤْيِي أَنَا نَجْلُوتَرُ مِي آينَد وَ اَمْتِيَازَاتِ بِيَشْتَرِي مِي خَوَاهَنْدَا! »:
- (۱) مَهْمَا تَقَهَّقَرْنَا يَتَقَدَّمُوا أَكْثَرَ وَ يَرِيدُونَ اَمْتِيَازَاتِ أَكْثَرَ!
 (۲) كَلَّمَا نَعُودُ أَدْرَاغِنَا يَرْكَبُونَ عَلَيَّ أَرْجَلَهُمْ وَ يَرِيدُونَ اَمْتِيَازَاتِ أَكْثَرَ!
 (۳) كَلَّمَا نَعُودُ أَدْرَاغِنَا إِلَى الْوَرَاءِ كَلَّمَا تَقَدَّمُوا وَ طَلَبُوا الْمَزِيدَ مِنَ اَلْاَمْتِيَازَاتِ!
 (۴) مَهْمَا نَتَسَحَّبُ إِلَى الْخَلْفِ يَتَخَطَّوْنَ فِي فِضَاءٍ أَوْسَعٍ وَ يَطَالِبُوا الْأَكْثَرَ مِنَ اَلْاَمْتِيَازَاتِ!
- ۹ - « اَيْنَ مَسْأَلَةٍ مِي رُودِ كِهْ بِهْ مَهْمَتَرِينَ وَ بَرَجَسْتَه تَرِينَ مَوْضُوعِ دَرِ سَخْنَانِ مَقَامَاتِ دَشْمَنِ تَبْدِيلِ شُودَا! »:
- (۱) تَكَادَ هَذِهِ الْقَضِيَّةُ أَنْ تَتَبَدَّلَ إِلَى أَهْمِ الْمَوَاضِعِ وَ أْبْرَزِهَا فِي تَصْرِيحَاتِ سُلْطَاتِ الْعَدُوِّ!
 (۲) يَوْشِكُ هَذَا الْأَمْرُ أَنْ يَتَحَوَّلَ بِأَهْمٍ وَ أْبْرَزِ مَوْضُوعِ فِي تَصْرِيحَاتِ مَسْؤُولِي إِدَارَاتِ الْأَعْدَاءِ!
 (۳) سَيَكُونُ الْأَمْرُ هَذَا أَنْ يَتَحَوَّلَ إِلَى أَهْمِ الْمَوْضُوعَاتِ وَ أَعْظَمِهَا فِي قَائِمَةِ تَصْرِيحَاتِ الْأَعْدَاءِ!
 (۴) لَمْ تَلْبَثْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ أَنْ تَتَبَدَّلَ إِلَى أَكْثَرِ الْمَوَاضِعِ أَمْهِيَّةٍ وَ بَرُوزًا فِي تَصْرِيحَاتِ مَسْؤُولِي الْعَدُوِّ!
- ۱۰ - « مَنَافِقَانِ، هَرِ وَقْتِ فَرِصَتِي دَسْتِ دَادَهْ اَزِ وَاوَرْدِ أَوْرَدَنِ ضَرْبِهْ بِرِ مَا دَرِيغِ نَكْرَدَهْ وَ نَخَوَاهَنْدِ كَرْدَا! »:
- (۱) كَلَّمَا حَصَلَ الْمَنَافِقُونَ عَلَى الْفَرِصَةِ لَنْ وَ لَمْ يَتَقَلَّصُوا عَنِ إِسْرَالِ الضَّرْبَاتِ أَبْدًا!
 (۲) إِنَّ الْمَنَافِقِينَ لَمْ يَقْفُوا عَنِ مِمَارَسَةِ ضَرْبِنَا وَ لَنْ يَقْفُوا كَلَّمَا سَنَحْتُ لَهُمُ الْفَرِصَةَ!
 (۳) إِنَّ الْمَنَافِقِينَ لَمْ وَ لَنْ يَتَوَانُوا مِنْ تَوْجِيهِ الضَّرْبَةِ لَنَا كَلَّمَا سَنَحْتُ لَهُمُ الْفَرِصَةَ!
 (۴) كَلَّمَا سَنَحْتُ الْفَرِصَةَ لِلْمَنَافِقِينَ لَمْ يَنْتَهَوْا مِنْ إِطَاحَتِنَا وَ لَنْ يَتْرَكُونَا أَبْدًا!
- ■ عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ (۱۱ - ۱۳)
- ۱۱ - « جَابُوا بِلَادَ الْمَمْلَكَةِ وَ يِقَاعَهَا، فَلَمْ يَجِدُوا تَحْتَ أَدِيمِ السَّمَاءِ بِلْدَةَ أَجْمَعَ لِهَذِهِ الْأَوْصَافِ مِنْ هَذِهِ الْبِلْدَةِ أَيِ أَصْفَهَانِ! »:
- (۱) بِلَادٌ - يِقَاعٌ - بِلْدَةٌ - أَجْمَعٌ
 (۲) تَحْتَ - بِلْدَةٌ - أَجْمَعٌ - الْأَوْصَافِ
 (۳) يَجِدُوا - أَدِيمٌ - السَّمَاءُ - بِلْدَةٌ
 (۴) جَابُوا - الْمَمْلَكَةَ - يِقَاعٌ - يَجِدُوا
- ۱۲ - « وَ النَّاسُ أَلْفٌ مِنْهُمْ كَوَاحِدٌ وَ وَاحِدٌ كَأَلْفٍ إِنْ أَمَرَ عَنِي وَ لِلْفَتَى مِنْ مَالِهِ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ قَبْلَ مَوْتِهِ، لَا مَا اقْتَنَى! »:
- (۱) النَّاسُ - أَلْفٌ - كَوَاحِدٌ - مَالُهُ
 (۲) أَلْفٌ - إِنْ أَمَرَ - مَالٌ - قَبْلَ
 (۳) وَ وَاحِدٌ - إِنْ أَمَرَ - يَدَاهُ - اقْتَنَى
 (۴) مَالِهِ - قَدَّمَتْ - قَبْلَ - مَوْتَهُ

۱۳ - عین الصحیح:

- (۱) لا یَقَعُ اسْمُ الْإِسْتِضْعَافِ عَلَى مَنْ بَلَغَتْهُ الْحُجَّةُ فَسَمِعَتْهَا أَنَّهُ وَوَعَاها قَلْبُهُ،
- (۲) إِنَّ أَمْرًا صَنَعَبٌ مُسْتَصْعَبٌ، لَا يَحْمِلُهُ إِلَّا عَبْدٌ مُؤْمِنٌ اِمْتَحَنَ اللَّهُ قَلْبَهُ لِلإِيمَانِ،
- (۳) وَ لَا يَجِي حَدِيثًا إِلَّا صُنُورٌ أَسِينَةٌ وَ أَحْلَامٌ رَزِينَةٌ؛ أَيُّهَا النَّاسُ، سَلُونِي قَبْلَ أَنْ تَقْدُونِي،
- (۴) فَلَأَنَّا بِطَرُقِ السَّمَاءِ أَعْلَمُ مِنِّي بِطَرُقِ الْأَرْضِ، قَبْلَ أَنْ تَشْفَرَ بِرِجْلِهَا فِتْنَةً تَطَأُ فِي خَطَامِهَا ...

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفی (۱۴ - ۱۸)

۱۴ - ﴿ و إبراهيم إذ قال لقومه اعبدوا الله و اتقوه نلکم خیر نکم إن کنتم تعلمون ﴾:

- (۱) نلکم: إشارة لجمع البعید - معرفة - مبني على السكون/ مبتدأ و مرفوع محلاً، و الجملة اسمية
- (۲) خیر: مشتق و اسم تفضيل (أصله: أخیر) - نكرة - معرب - صحیح الآخر - ممنوع من الصرف/ خبر مفرد و مرفوع
- (۳) إذ: اسم غير متصرف - من الأسماء الملازمة للإضافة - نكرة مخصصة - مبني على السكون/ ظرف غير متصرف أو مفعول فيه للزمان و متعلقه فعل «قال»

- (۴) اتقوا: أمر - للمخاطبين - مزيد ثلاثي من باب افتعال - معتل و لفيق مفروق (له الإعلال بالحذف و الإبدال و الإدغام)/ فعل و فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- ۱۵ - ﴿ و لقد أرسلنا نوحًا إلى قومه فلبث فيهم ألف سنة إلا خمسين عامًا ﴾:

- (۱) خمسين: من أعداد العقود الأصلية - جمع سالم للمذكر بالإلحاق - نكرة - معرب/ مستثنى متصل موجب و منصوب بالياء
- (۲) عامًا: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: عموم) - نكرة - معرب - صحیح الآخر/ تمييز مفرد و منصوب و مميّزه الملفوظي «خمسين»
- (۳) سنة: مفرد مؤنث - جامد و غير مصدر (مادته «وسن») - نكرة - معرب - صحیح الآخر - منصرف/ تمييز مفرد و مجرور، و مميّزه الملفوظي «ألف»
- (۴) ألف: اسم - مفرد مذكر - من الأعداد المفردة الأصلية - نكرة محضة - معرب - ممنوع من الصرف/ ظرف أو مفعول فيه للزمان و منصوب، و متعلقه فعل «لبث»

۱۶ - « أَيُّهَا النَّاسُ مِنْ عَرَفَ مِنْ أَخِيهِ وَثِيقَةً دِينَ وَ سَدَادَ طَرِيقٍ، فَلَا يَسْمَعَنَّ فِيهِ أَقَاوِيلَ النَّاسِ! »:

- (۱) يسمعون: للغائب - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - لازم - مبني للمعلوم - معرب/ فعل مجزوم محلاً بحرف «لا» الناهية
- (۲) وثيقة: مفرد مؤنث (و الناء للنقل أو التحويل) - مشتق و صفة مشبهة (مصدره: وثوق) - معرف بالإضافة/ مفعول به و منصوب
- (۳) أقاويل: جمع تكسير (منتهى الجموع، مفردة: أقوال) - جامد - ممنوع من الصرف (و لكنه يقبل الكسر بسبب إضافته)/ مفعول به و منصوب
- (۴) الناس (أَيُّهَا النَّاسُ...): اسم جمع (واحد: إنسان) - جامد (غير مصدر) - معرف بال - معرب/ بدل كل من كل و مرفوع بالتبعية للفظ المبدل منه

- ۱۷ - « حکي عن سيدنا أبي القاسم عيسى بن علي أنه فسّر للمأمون عدة كتب! »:
- (۱) ه (أنه): اسم غير متصرف - ضمير متصل للنصب أو للجر / اسم «أن» و منصوب محلاً، و الجملة اسمية و مصدر مؤول و نائب فاعل و مرفوع محلاً
- (۲) حکي: للغائب - مجرد ثلاثي - معتل و ناقص - متعذر - مبني للمجهول - مبني على الفتح/ فعل و نائب فاعله ضمير «هو» المستتر فيه جوازاً، و الجملة فعلية
- (۳) عيسى: جامد (غير مصدر) - معرف بالإضافة - معرب - مقصور - ممنوع من الصرف/ بدل كل من كل و مجرور بفتحة مقترنة بالتبعية للمبدل منه «القاسم»
- (۴) سيد: مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغة (مصدره: سيادة، و فيه الإعلال بالحذف)/ مجرور بحرف الجر عن سيد: جار و مجرور و متعلقهما فعل «حكي»
- ۱۸ - « لقد أسمعت لو ناديت حياً و لكن لا حياة لمن تنادي »:
- (۱) حياة: مفرد مؤنث - مشتق و صفة مشبهة (مصدره: حيوان) - نكرة/ اسم «لا» النافية للجنس و مفرد و مبني على علامة النصب و هنا الفتح
- (۲) من: اسم غير متصرف - موصول عام أو مشترك - معرفة - مبني على السكون/ مجرور محلاً بحرف الجر لمن: جار و مجرور و متعلقهما محذوف
- (۳) حياً: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة - نكرة - معرب - منقوص - منصرف/ متنازع فيه و منصوب على أنه مفعول به لأحد العاملين «أسمعت» أو «ناديت»
- (۴) تنادي: للمخاطب - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب مفاعلة - معتل و ناقص (إعلاله بالإسكان بحذف الحركة)/ فعل و مع فاعله جملة فعلية و صلة و عائدها ضمير «أنت» المستتر
- ■ عین المناسب لتجواب عن الأسئلة التالية (۱۹ - ۳۰)
- ۱۹ - عین الخطأ للفراغ: يا أدعوا الله في كل الأحوال!
- (۱) مؤمنين! (۲) مؤمنان! (۳) مؤمنتنا! (۴) مؤمنات!
- ۲۰ - عین الخطأ للفراغ: لمساعدة الآخرين؟!
- (۱) ألم تمدّ يدها (۲) ألا يمتون أيديهم (۳) ألا يمدد يده (۴) ألم يمددن أيديهن
- ۲۱ - ﴿ ليس الله بظلام للعبيد ﴾. عین الصحيح للفراغ: إن اللّام في الآية الكريمة
- (۱) للملكية! (۲) للتعليل! (۳) للتبيين! (۴) للتقوية!
- ۲۲ - عین المضارع منصوباً:
- (۱) أظننت أن لا أعود مرة أخرى! (۲) حسبت أن أخرج بعد هذا الفصل! (۳) علم الله أن سيكون الفوز حتماً! (۴) فهمت أن قد ينجح أخوك السنة!
- ۲۳ - عین الخطأ:
- (۱) أنت، إن تجتهد و تُحاول تتجح و تقوز! (۲) أنت، إن تجتهد و تُحاولي تتجحي و تقوزي! (۳) أنت، إن تجتهد و تُحاول تتجح و تقوز! (۴) أنت، إن تجتهد و تُحاولي تتجحي و تقوزين!

- ۲۴ - عین الصحیح (فی الخبر):
- (۱) الطلبة يستقرون في مكتبة الكلية!
(۲) لعمرك أقسم إنّ الفلاح يشمئنا جميعاً!
(۳) لولا الكتاب يكون بيننا لكتنا أمين!
(۴) أذني يبكي من الجوع فحاجة إلى الرعاية!
- ۲۵ - عین «کم» لا يمكن أن تكون استفهامية:
- (۱) کم إجابة أحببت حتى الآن.
(۲) کم بشرى أبشرتهم.
(۳) کم طالعت من كتب.
(۴) کم ساع بينكم.
- ۲۶ - عین الخطأ:
- (۱) إنها جميلة الوجه و قبيح عملها و لكنها حسن سلوكها!
(۲) إنها جميل وجهها و قبيحة العمل و لكنها حسنة السلوك!
(۳) إنه جميل الوجه و قبيح عمل و لكنه حسنة السيرة!
(۴) إنه جميل الوجه و قبيح عملاً و لكنه حسنة سيرته!
- ۲۷ - عین المفعول فيه:
- (۱) استقر الأمن في مدينتنا شهرين!
(۲) حان وقت الدراسة أربعة أشهر!
(۳) قرأت الكتاب أربع قراءات!
(۴) زرت زميلنا المريض ثلاث مرّات!
- ۲۸ - عین ما ليس فيه التبدل:
- (۱) الشاعر الجاهلي زهير صاحب هذا البيت!
(۲) أكرمه الفقير فدعا لي!
(۳) يا أيها الإنسان ما أضعفك في الحياة!
(۴) المعلم جاء هذا، إنه!
- ۲۹ - عین الاشتغال:
- (۱) أما اليتيم فلا تقهر!
(۲) اللهم أنا عبدك فارحمه!
(۳) مولاي؛ هل عبدك ترحمه!
(۴) ما هؤلاء البغاة طلبوا عزنا!
- ۳۰ - عین الخطأ:
- (۱) أيتني الصادقون و أيتهم!
(۲) أيتوني و أيتت الصادقون!
(۳) أيتوني و أيتت الصادقين!
(۴) أيتني و أيتهم الصادقون!
- ۳۱ - در مورد مفهوم «جابلقا» و «جابلسا» از نظر لاهیجی، شارح گلشن راز کدام گزینه صحیح نیست؟
- (۱) جابلقا در برزخ میان مشرق و مغرب، و جوهر نورانی و غیرمادی است. جابلسا در مشرق و در مراتب تنزلات وجود از اولویت برخوردار است.
(۲) جابلقا، عالم مثال و برزخ میان غیب و شهادت و مشتمل بر صور عالم است. جابلسا عالم مثال و برزخی است که ارواح بعد از مفارقت از دنیا در آنجا هستند.
(۳) جابلقا مرتبه‌ی الهیت است و وجوب و امکان در آن جمع‌اند و محیط است بر همه‌ی چیزهایی که شده است و خواهد شد. جابلسا نشأه‌ی بشری و جلوه‌گاه جمیع حقایق اسمای الهیه و حقایق کونیه است.
(۴) جابلقا در مشرق واقع است و مردمانش بهتر و با صفاترند چون در برزخ قبل از نشأه‌ی دنیوی قرار دارند. جابلسا در مغرب واقع است و مردمانش به سبب کسب اعمال و اخلاق پست دارای صور مظلمانند.

۳۲- در مورد تردید در صحت انتساب تألیف بخش مطاعن صوفیه در حدیقه الشیعه نوشته‌ی مقدس اردبیلی کدام گزینه صحیح نیست؟

- ۱) خود مقدس اردبیلی مشربی حکمی داشته است لذا در مورد انتساب بخش مطاعن صوفیه به او باید تردید روا داشت.
- ۲) مخالفت علمای شیعه با تصوف در عصر شاه عباس و قبل از آن مشاهده نمی‌شود و مقدس اردبیلی متعلق به این دوره است.
- ۳) مقدس اردبیلی در برخی از نوشته‌هایش قائل به نظریه‌ی وحدت وجود می‌شود، لذا نمی‌توان آن بخش را نوشته‌ی او دانست.
- ۴) با توجه به روابط حسنه‌ی مقدس اردبیلی با مجلسی اول و گرایش او به عرفان داشت، نمی‌توان تألیف آن بخش را به او نسبت داد.

۳۳- کدام گزینه از نظر مرحوم زرین کوب، از دلایل دارای ارزش و اهمیت بودن سخن مجذوبان نیست؟

- ۱) مجذوبان آنچه در ضمیر ناخودآگاه خود و لذا ضمیر ناخودآگاه مشترک صوفیه می‌گذرد مطرح می‌کنند.
- ۲) اندیشه‌ها و اعتراضات سیاسی و اجتماعی را می‌توان در گفتار و رفتار مجذوبان مشاهده کرد.
- ۳) تجربه‌ی عرفانی با عوالم سودا و جنون ارتباط دارد، لذا مجذوبان اهل تجربه‌ی عرفانی بوده‌اند.
- ۴) در سالک مجذوب و هم در مجذوب سالک عنصر جذب مطرح و مهم است.

۳۴- یا توجه به کتاب مصباح الهدایه‌ی کاشانی «کشف مجرد» آن است که

- ۱) حقیقت روح به صورت خورشید و حقیقت قلب به صورت ماه و صفات قلب به صورت کواکب بر انسان مکشوف افتد.
- ۲) روح انسان به دور از هر گونه خیالی، حالی غیبی را در خواب ببیند و آن بعداً و عیناً در عالم شهادت به وقوع بپیوندد.
- ۳) روح انسان در خواب یا در واقعه بعضی از مغیبات را دریابد و نفس هم در این ادراک دخالت کند و قوت خیال کسوتی از محسوسات بر آن می‌پوشاند.
- ۴) روح انسان از عالم غیب در حجاب است در خواب یا واقعه خواطر نفسانی تقویت شود و قوه‌ی خیال هریک از خواطر را به لباسی درآورد و مشاهده واقع شود.

۳۵- کدام گزینه از نظر عزالدین محمود کاشانی از فواید سماع نیست؟

- ۱) تشدید و تقویت احوال سالک
- ۲) رفع خستگی و ملالت ناشی از ریاضت
- ۳) همنوایی با الحان عالم بالا و مجردات
- ۴) باز شدن سامعه‌ی روح و شنیدن خطاب ازل و عهد اول

۳۶- نظر هجویری در مورد نسبت افضلیت میان انبیا و ملائکه چیست؟

- ۱) فرشتگان بر انبیا فضیلت دارند چون در خلقت لطیفند و در برابر خدا فرمانبردارترند.
- ۲) انبیا از ملائکه افضلند چون فرشتگان مأمور به سجده بر آدم شدند و عبادتشان اضطراری است.
- ۳) خواص ملائکه فاضلتر از خواص مومنانند ولی خواص مومنان از عوام ملائکه فاضلترند، از این رو، انبیا از ملائکه فاضلترند.
- ۴) از آنجا که مومن افضل از خانه‌ی سنگی کعبه است ولی در عین حال به آن سجده می‌کند فرشتگان هم از انسان و انبیا افضلند.

۳۷- بیت زیر بر چه مفهومی دلالت می‌کند؟

«چو پشت آینه باشد مکدر نماید روی شخص از روی دیگر»

- ۱) با زدودن کدورت نفسانی و زنگار شهوانی از آینه‌ی دل بهتر می‌توان خدا را شناخت.
- ۲) به حکم «المؤمن مرآت المؤمن» انسان باید با تصفیه‌ی باطن خویش راهنمای اهل طریقت و مایه‌ی تمییز حق و باطل گردد.
- ۳) یک روی انسان به حکم ظلوم بودنش عدمی و سیاه است و از این رو، اسماء و صفات الهی را به خوبی منعکس می‌سازد.
- ۴) انسان باید غبار را از روی آینه‌ی وجود خویش پاک کند تا بتواند برای برگزیدن پیر طریقت انسان‌های صاحب‌دل را از غیر، تشخیص دهد.

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

- ۳۸- در مورد نحوی بر خورد سید حیدر آملی با مباحث عرفانی ابن عربی کدام گزینه درست است؟
(۱) در بحث وجود و توحید نظر ابن عربی را تأیید می‌کند اما خاتم ولایت مطلقه را علی (ع) و خاتم ولایت مقیده را امام زمان (ع) می‌داند.
(۲) با تردید به بحث وجود و توحید ابن عربی می‌نگرد اما خاتم ولایت مطلقه را عیسی (ع) و خاتم ولایت مقیده را ابن عربی می‌داند.
(۳) بحث وجود و توحید ابن عربی و دیدگاه‌های او درباره‌ی ولایت را کاملاً می‌پذیرد و مصداق فارقلیط انجیل یوحنا را امام زمان (ع) می‌داند.
(۴) با توجه به تصب شارحان ابن عربی مانند داوود قیصری در مذهب تسنن، معتقد است که نظر ابن عربی در مورد مصداق ولایت درست است اما شارحان مقصود او را در نیافته‌اند.
- ۳۹- در مورد ارتباط حافظ شیرازی با روزبهان کدام گزینه درست است؟
(۱) ارتباط فکری بوده است و نه طریقتی اما منظور حافظ از «پیر گلرنگ» روزبهان است.
(۲) ارتباط صرفاً فکری بوده است و نه طریقتی، البته مشرب حافظ در مسئله‌ی عشق با مشرب روزبهان توافق دارد.
(۳) حافظ در جوانی مدتی به محمد عطار دست بیعت سپرده بوده و از این رو، از سالکان طریقت روبهانه بوده است.
(۴) حافظ با او علاوه بر ارتباط فکری رابطه‌ی طریقتی هم داشته است و در کنار مسئله‌ی عشق در تجارب عرفانی توافق مشرب میان این دو وجود دارد.
- ۴۰- دو طایفه‌ای که از نظر هجویری جزء گروه‌های مطرودند، خود را به کدام مشایخ منتسب می‌کنند و عقیده‌شان چیست؟
(۱) حمدون قصار، قول به ملامت و مشرب قلندریه / فارس بغدادی قول به فنا و اتحاد
(۲) ابوحلمان دمشقی، قول به حلول و امتزاج / حکیم ترمذی، قول به فنا و اتحاد
(۳) ابوحلمان دمشقی، قول به حلول و امتزاج / فارس بغدادی، ترک شریعت و الحاد
(۴) منصور حلاج، قول به اتحاد / فارس بغدادی، قول به حلول
- ۴۱- جامی کسانی که ظاهرشان به رسم فقر مترسم و باطن آن‌ها به حقیقت آن غیر مطلع و مراد آن‌ها مجرد اظهار دعوی بود را متشبه نام داده است.
(۱) محق به فقرا (۲) محق به خادم (۳) مبطل به فقرا (۴) مبطل به خادم
- ۴۲- این سخن از کیست؟ «سماع علمی است که حق تعالی مخصوص کند بدان آن کس را که خواهد و آن علم کس نداند مگر او»
(۱) ابراهیم مارستانی (۲) جنید بغدادی (۳) ذالنون مصری (۴) سهل بن عبدالله
- ۴۳- اصل بزرگترین کرامات اول دو چیز است:
(۱) توبه و ورع (۲) یقین و مشاهده
(۳) مجاهده با خلق و شفقت بر نفس (۴) دوام توفیق بر طاعات و عصمت از معصیت‌ها
- ۴۴- این سخن وصیت چه کسی به اهل تصوف بود؟ «بدان که بناء این کار بر نگاه داشت آداب شریعت است و کشیده داشتن است از حرام و شبهت و نگاه داشتن حواس از محظورات»
(۱) ابوالقاسم قشیری (۲) ابوسعید ابوالخیر (۳) شقیق بلخی (۴) معروف کرخی
- ۴۵- نقش عمده غزالی در تصوف چه بود؟
(۱) تأکید بر مجاهده با نفس (۲) پافشاری بر رعایت ظاهر اعمال دینی
(۳) کوشش در ارائه تبیین دقیق از مضامین عرفانی (۴) تأکید بر لزوم برخورداری از نگرش تأویلی در تفسیر قرآن
- ۴۶- در طریقت نقشبندی هرگاه محاسبه پیوسته باشد و سالک ساعتی را که بر او گذشته است محاسبه کند که نتیجه این عمل دریافتن غفلت و بصیرت پیدا کردن حقیقی بر حضور خداست آن را می‌نامند.
(۱) وقوف زمانی (۲) وقوف عددی (۳) وقوف قلبی (۴) وقوف جهدی
- ۴۷- از نظر چه کسی «ست، چیت، آینده، مورتی» شکل اعلای خداست؛ تجلی اعلای آن تک برهمنای بی‌شکل و بی‌جلوه؟
(۱) رامانوجا (۲) شانکارا (۳) گورکه نات (۴) مدوه

- ۴۸- نتیجه پژوهش فیض در رساله الانصاف این است که:
- ۱) همه اقوال صوفیه و فلاسفه منابر با محتوای قرآن و حدیث است.
 - ۲) در اقوال صوفیه و فلاسفه هیچ چیزی نیست که در قرآن و حدیث نباشد.
 - ۳) اقوال صوفیه موافق و اقوال فلاسفه مخالف با محتوای قرآن و حدیث است.
 - ۴) اقوال فیلسوفان موافق و اقوال صوفیه مخالف با محتوای قرآن و حدیث است.
- ۴۹- انتشار طریقت ملامتیه در نیشابور واکنشی بود نسبت به
- ۱) زهد و تقشف کرامیان
 - ۲) قشری گری اهل حدیث و حنابله
 - ۳) مخالفت با حاکمان محلی حامی حنابله
 - ۴) تأکید بر کتمان تقوی و زهد از ناحیه مشایخ صوفیه
- ۵۰- طوابع الشموس اثر کیست و به چه موضوعی پرداخته است؟
- ۱) لال شهباز قلندر / سماع
 - ۲) شاه ولی الله دهلوی / عرفان نظری
 - ۳) نظام الدین اولیاء / عرفان عملی
 - ۴) قاضی حمید الدین ناگوری / شرح اسماء الهی
- ۵۱- بر طبق شرح لاهیجی حدیث «من عرف نفسه فقد عرف ربه» دلالت بر کدام مطلب دارد؟
- ۱) خودشناسی از طریق خداشناسی
 - ۲) شناخت رب مقید از طریق خودشناسی
 - ۳) شناخت پروردگار از طریق نفس ناطقه
 - ۴) اطلاع از حقایق اشیا در کشف و شهود
- ۵۲- کدام گزینه بیانگر دیدگاه ابن عربی در خصوص «اتحاد» است؟
- ۱) درک وحدتی که پیش تر موجود بوده
 - ۲) یکی شدن انسان با خدا
 - ۳) فنای در حق
 - ۴) بقای بالله
- ۵۳- ابن سینا در کتاب اشارات از تمثیل «سلامان و ابدال» برای بیان چه مفهومی استفاده می کند؟
- ۱) سلامان سالک، ابدال عقل معاش
 - ۲) سلامان عارف، ابدال عقل فعال
 - ۳) سلامان عشق الهی، ابدال عشق زمینی
 - ۴) سلامان مثال نفس آدمی، ابدال مقام و منزلت عارف
- ۵۴- در مورد منابع اصلی شناخت تصوف در هند کدام گزینه درست است؟
- ۱) رشحات عین الحیات، نفحات الانس، طبقات شعرانی، با کاروان هند، عوارف المعارف
 - ۲) فواید القواد، کشف المحجوب، خیر المجالس، مجالس التفتاس، رساله قشیریه
 - ۳) خیر المجالس، فواید القواد، اخبار الاخیار، سیر الاولیاء، خزینه الاصفیاء
 - ۴) طرائق الحقائق، فواید القواد، نفحات الانس، تذکرة الاولیاء، با کاروان هند
- ۵۵- عبارت «جل جناب الحق ان یكون شریعة لکل وارد» به چه معناست؟
- ۱) حضرت حق را با شریعت نمی توان درک کرد.
 - ۲) خداوند جلیل شریعت را برای هر راهروی قرار داده است.
 - ۳) آستان حق والاتر از آن است که هر رهگذری بر آن وارد شود.
 - ۴) خداوند والاتر از آن است که شریعت او را هر تازه واردی درک کند.
- ۵۶- مقصود از این سخن جنید «علم التوحید مباین لوجوده، و وجوده مباین لعلمه» کدام است؟
- ۱) توحید علمی با توحید وجودی یکی نیست.
 - ۲) علم توحید را تنها در فنا می توان درک کرد، وجود حق با علم او یکی نیست.
 - ۳) توحید با وجود انسان تباین دارد، همین طور وجود انسان با علم الهی تباین دارد.
 - ۴) توحید را از راه استدلال عقلی بدون وجود حق نمی توان درک کرد، همچنین وجود حق علمی برای عبد باقی نمی گذارد.

- ۵۷- مفهوم این عبارت کدام است؟ «من أثر العرفان للعرفان فقد قال بالثانی»
(۱) اگر کسی عرفان را هدف بپندارد، موحد نیست.
(۲) هرکس عرفان نظری را بر عرفان عملی برگزیند، قائل به دوئی شده است.
(۳) هرکس به خاطر عرفان ایثار کند و از خود بگذرد، به دو وجود معتقد شده است.
(۴) هرکس از تأثیر عرفان (غیر اسلامی) بر عرفان (اسلامی) سخن بگوید، بین عرفان‌ها جدایی افکنده است.
- ۵۸- کدام گزینه در مورد خداشناسی ابن عربی صدق نمی‌کند؟
(۱) توحید جمع تنزیه و تشبیه است.
(۲) تجلی در مقام احدیت راه ندارد.
(۳) خدا تنها در انسان ظهور یافته است.
(۴) بت هم جلوه خداست پس مشرک در واقع خدا را می‌پرستد.
- ۵۹- دو تعریف متناقض از توبه «التوبة ان تنسی ذنبک» و «التوبة ان لاتنسی ذنبک» چگونه قابل قبول می‌گردد؟
(۱) در اولی توبه کار اهل صحو است، و در دومی اهل سکر
(۲) در تعریف اول توبه کار قائم به حق است، و در دومی قائم به خود
(۳) فراموشی گناه در اولی مربوط به گناه سهوی است، و در دومی عمدی
(۴) در اولی مقصود از ذنب گناهان صغیره است، و در دومی گناهان کبیره
کدام بیت، مصداق «حسنات الابرار سیئات المقربین» نمی‌باشد؟
(۱) هر که مسحراب نمازش گشت عین
(۲) کمال سر محبت بین نه نقص گناه
(۳) شب کفر و چراغ ایمان، خورشید چو شد رخشان
(۴) به هرچ از راه وامانی چه کفر آن حرف و چه ایمان
- سوی ایمان رفتنش می‌دان تو شین
که هر که بی‌هنر افتد نظر به عیب کند
با کفر بگفت ایمان، رفتیم که بس باشد
به هرچ از دوست دور افتی چه زشت آن نقش و چه زیبا